

Katherine Mansfield uit haar brieven en dagboek

FRANCINE SCHREGEL-ONSTEIN

OP 14 oktober 1888 werd in Wellington, Nieuw Zeeland, Katherine Mansfield (pseudoniem voor Kathleen Beauchamp) geboren. Vanaf 1903 verbleef zij voor een verdere educatie drie jaar lang in Londen en keerde alleen naar haar vaderland terug om haar ouders ervan te overtuigen, dat zij slechts in Londen carrière zou kunnen maken. In 1908 reisde ze opnieuw naar Engeland. In de uiterst betrouwbare biografie van Anthony Alpers (Jonathan Cape, London, 1954) lezen wij van haar kortstondige huwelijk en de daarop volgende trieste reis naar Beieren, die echter óók de vreugde bracht van de zo beslissende kennismaking met Tsjechovs werk, in Engeland zo goed als onbekend. Mede hierdoor kon zij, na haar terugkeer naar Engeland in 1910, diverse verhalen publiceren (satirische schetsen *In a German Pension*) in *New Age*, het destijds vooraanstaande Londense literaire weekblad.

De criticus John Middleton Murry kruiste in 1912 haar pad; zij gingen samenwonen, maar konden eerst in 1918, na Katherines scheiding, trouwen. Het was tevens het jaar, waarin haar tuberculose geconstateerd werd. Zij ging kuren, nu eens alleen, dan weer met Murry of haar vriendin Ida Baker, haar trouw door alles heen. Katherine bleef, hoewel de ziekte haar ondermijnde, tot ongeveer een half jaar voor haar dood schrijven, in dapper gevecht met de negatieve krachten in het menselijk bestaan. Haar veld van eer rust ons in de *Collected Stories of Katherine Mansfield* (Constable, London, 1945). Zij stierf op 34-jarige leeftijd in Fontainebleau (1923); ze had toen reeds een schrijfstersreputatie, die, bij een vrij gering aantal pennevruchten, toch onaantastbaar was, en ze gaf de literaire wereld ondanks alle schokkende veranderingen van nadien voor de zo hachelijke short story een stabiliteit, een „onvergankelijkheid” te zien, die een wat scherper belichten van haar inzichten daaromtrent verklaarbaar maakt. Vooral helpen ons daarbij de door haar man verzorgde uitgaven van *The Journal of Katherine Mansfield* (Constable, London 1954) en de *Letters to John Middleton Murry* (Jonathan Cape, London 1951), terwijl ook van belang is *The Scrapbook of Katherine Mansfield* (London 1939, New York 1940).

Wat bijna alle verhalen van Katherine Mansfield van zo hoog gehalte doet zijn is allereerst de enorme zelfkritiek, die de schrijfster ten allen tijde kenmerkte. Toen zij stierf stonden er drie bundels korte verhalen op haar naam: *In a German Pension*, *Bliss* en *The Garden-Party*; die uit haar eerste bundel werden tijdens haar leven echter niet herdrukt — zij verwierp ze als minder geslaagd. *The Dove's Nest* en *Something Childish*, bijna alle fragmenten, verschenen na haar dood. Een aantal van deze verhalen heeft Katherines geboorteland Nieuw Zeeland als bindende achtergrond, hetgeen op een andere oorzaak voor de bijzondere kracht van haar prozakuunst wijst. Voor de meeste auteurs geldt immers, dat het eigen aanschouwde en doorleefde de zuiverste weerspiege-